

Velká sněhová kanonáda

LYŽOVÁNÍ V ŠTÝRSKÉM SCHLADMINGU

Kdo má ropu, vládne průmyslu. Kdo má sníh, vládne zimním radovánkám. A ve velké evropské sněhové válce disponuje pořádně nabitými zbraněmi rakouský Schladming s přilehlými vesničkami. Na stráních nad říčkou Enns umí zdejší vlekaři rozpoutat takovou sněhovou kanonádu, že zatímco jinde už ženou na alpské louky krávy na jarní pastvu, tady se stále lyžuje.

FOTO: PLANAI & HOCHWURZEN

Palebná síla sněhových děl na čtveřici téměř dvoutisícových kopců je ohromující. Stačí udělat čtyři dlouhé carvingové oblouky a ohlédnout se zpět. Pod třemi z nich byl připravený základ z technického sněhu. Plně tři čtvrtiny ze 167 kilometrů sjezdovek mohou být kdykoliv uměle zasněžované. Systém mobilních sněžných děl i pevných zasněžovačů na okrajích sjezdovek patří svou kapacitou mezi nejvýkonnější v Evropě.

Orientace všech sjezdovek na sever navíc zaručuje, že co dělá na stráně nastřílí, to na nich také zůstane. Lyžování na stráních vrcholů Hauser Kaibling (2015 m), Planai

(1894 m), Hochwurzen (1850 m) a Reiteralm (1860 m) zažívá svou renesanci.

Před čtvrt stoletím se ve Schladmingu konalo mistrovství světa v alpském lyžování, ale pak toto štýrské středisko jen smutně sledovalo, jak slávu přebírají jiná rakouská centra. Kromě večerního slalomu pod umělým osvětlením se tu nejezdil žádný významný závod. A kde není v Alpách světový pohár, tam věhlas pohasíná.

Jenže teď Popelka odložila domácí zástěru a v trýptivých šatech vstoupila na velkolepý ples. Na sjezdovky ve Schladmingu se lyžaři dlouho dívali skrz prsty. Nejezdí se tu totiž v atraktivním otevřeném terénu mezi skalami, ale tratě jsou až na krátké úseky u horních stanic lanovek sevřeny vzrostlými lesy.

Jenže co bylo dříve vnímáno jako nedostatek, z toho se v sezonách, kdy zrovna nepřevažuje pohlednicové počasí, stává přednost. Tratě na zalesněných kopcích si lépe drží své mikroklima a sníh má po celý den prakticky stejnou strukturu. Nefouká tu a v mlze člověk neztrácí orientaci.

Pepíkův tryskáč

Profesionálové už kouzlo sjezdovky na Reiteralmu objevili. Ženské závody světového poháru tu získaly v posledních letech pevné místo v kalendáři a čeští sportovní novináři se postupně učí, že se slalom nejede v Reiteralmu, ale na Reiteralmu. Reiteralm totiž není žádné město, vesnice ani osada, ale jméno hory.

Slalomový svah, který si oblíbila například Šárka Záhrobská, si může vyzkoušet každý, je součástí hlavní červené sjezdovky. K té vozí lyžaře od velkého parkoviště v údolí rychlá kabinková lanovka. Konečnou má uprostřed svahu, odkud se na vrchol pokračuje šestisedačkovou lanovkou. Střední stanici se říká německy „mitte“ nebo také „muchomůrka“ – to podle velkého venkovního baru, u kterého posedávají lyžaři a který je chráněn červenou střechou s bílými puntíky.

Provoz na boku Reiteralmu obsluhuje čtyřsedačkový „Pepíkův tryskáč“ neboli Seppen Jet. Sjezdovka, jež vede pod čtyřsedačkovou lanovkou, má mírnější sklon než hlavní svah,

Lyžařská fakta

Celodenní permanentka, kterou je možné využívat na všech čtyřech kopcích (Reiteralm, Hochwurzen, Planai a Hauser Kaibling), stojí v letošní sezoně 38,50 eura pro dospělé a 20 eur pro děti. Za půjčení sáněk na Hochwurzen se platí 5,50 eura na celý den.